

אמרי קודש של ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א רעוא דרעוין פרשת תצוה – זכור תש"פ לפ"ק

ויעשית מזבח מקטר קמרת וגו' והקמיר עליו אהרן קמרת סמים בבוקר בבוקר בהיטיבו את הנרות יקמירנה, ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקמירנה קמרת תמיד לפני ה' לדורותיכם (ל, טא). והקשו מפרשי התורה (עין צמז"ן וצספולנו) שהרי מזבח הקמרת היה מן הכלים הפנימיים, ומן הראוי שיזכירונו עם השולחן והמנורה שהוא מונח עמהם, כמו שהזכירם בפרשת ויקהל (להלן לו כה), ולמה הזכירו כאן אחר מעשה המשכן וכל כליו.

עוד יש לבאר, למה תלה הכתוב מעשה הקמרת בהדלקת והטבת הנרות של המנורה, איזה שייכות יש ביניהם. ובכלל צריך לבאר ענין הקמרת. ויש לומר, בהקדם דברי האור החיים הקדוש בריש פרשתינו, על הפסוק (כו, ט) ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך וגו', וז"ל: מעם אומרו 'אליך', יתבאר על דרך מה שאמרו במסכת שבת דף כ"ב (עמוד ז'), וזה לשונם: מחוץ לפרוכת העדות, עדות היא לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל, מאי עדות, אמר רב, זה נר המערבי כו', עד כאן. והנה אמרו ז"ל (שמו"ר פרק נ"ג), ליעני הדור היו מתלוצצים על משה לומר, אפשר שהשכינה שורה על מעשה של משה וכו', עד כאן. הרי, כי לא היו מצדיקים אפילו מישראל, שתשרה שכינה במשכן. וכפי זה, הגם ששרתה שכינה ביום א' בניסן, עם כל זה אין זה סימן לתמידות, שתקבע השכינה מקומה במשכן. אבל כנס נר המערבי, הוא עדות לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל, והוא מאמר ה'

והנה בספורנו מבאר, למה לא הוזכר מזבח הקמרת עם שאר הכלים בפרשת תרומה, וז"ל: כי לא היתה הכוונה בו להשכין האל יתברך בתוכנו, כמו שהיה הענין בשאר הכלים, כאמרו ושכנתי בתוכם, ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו, גם לא היה ענינו להוריד מראה כבודו בבית, כענין מעשה הקרבנות, כאמרו ונועדתי שמה לבני ישראל, וכן העיד משה רבינו באמרו זה הדבר אשר צוה ה' תעשו, וירא אליכם כבוד ה'. אבל היה ענין זה המזבח לכבד את האל יתברך, אחרי בואו לקבל ברצון עבודת עמו בקרבנות הבוקר והערב, ולשחר פניו במנחת קמרת, על דרך (דניי סימס א' טו, טט) הבו לה' כבוד שמו, שאו מנחה ובאו לפניו, עכלה"ק.

וכן פירש הרמב"ן, וז"ל: הטעם להזכירו כאן אחר המשכן וכל כליו והקרבנות, בעבור שאמר בתשלום הכל ונקדש בכבודי (לעיל כט, מג), ושכנתי בתוך בני ישראל (סס מה), אמר כי עוד יתחייב להם שיעשו מזבח מקטר קמרת להקמיר לכבוד השם, עכלה"ק. הרי מבואר שעבודת הקרבנות בא לכבוד השכינה השורה במשכן, ולכן עבודתה גדולה עד מאד עד שכהן הדיוט לא היה יכול להקמיר קמרת רק פעם אחת בחייו, וכן הקמרת עוצרת המגפה

ה' בקרבנו', כלומר היו מאמינים שיש בורא עולם, אבל שאלו האם הוא שורה בקרבם, ולכן בא עמלק להלחם בישראל.

וַטַעַם הדבר למה בא עמלק דייקא, יש לומר על פי דברי הרה"ק העבודת ישראל מקאזניץ זי"ע בספרו הק' (פרשת זכור ד"ה זכור את אשר עשה לך עמלק וגו'), וז"ל: "ואגב נבאר מהות מחשבת המן הרשע ומפלתו, כי נודע, כי תכלית הבריאה היתה למען נעבוד לאלקי ישראל, וזה כוונת ורצון הבריאה, ואין לעמוד ולחקור על מהות רצונו כביכול על מה ולמה רצה בזה, כמ"ש (איוב יא, ז) החקר אלו-ה תמצא, וכמו שאמר הרמב"ם בס' הירד (משנה תורה להרמב"ם הלכות יסודי המורה פרק ט), וזה עיקר אמונתו.

אב"ל המן הרשע, וכן כמה רשעים שהיו בעולם כמו פרעה וכיוצא בו לפי סכלותם אמרו שזה גרעון בכבוד אין סוף שירצה בעבודת תחתונים, מחמת שאין חקירתם ע"פ שכל האנושי מסכים לזה, ולכן בקשו לכפור בבחינת אלקי ישראל, דהיינו שמתנהג ע"פ עבודתו בתורה ובמצוות, רק דקרו ליה אלהא דאלהיא, ואינו משגיח בעולם השפל, ונתן הממשלה לכוכבים ומזלות והם המנהיגים, לפיכך צריך לעבוד להם ולא לעילת על כל העילות, ונפלו ברשת הטעות עד שפגמו ברעוא דרעוין כי הבריאה לא היתה ברצון, מחמת שאין להבין שייכות הרצון לאין סוף, עד שאמרו שהיה כח מוכרח לבריאת עולם וגולם קדמון, וכמו שהארכתי בהגהות לספר גבורות ה'.

וַעֲיִי הניסים והנפלאות שענשם הקב"ה מדה במדה, ולפי רצון משה רבינו וכל הצדיקים, נתברר הענין שרוצה בעבודתו, המתנהג ברחמים לפי דרכיו, ונקרא אלקי ישראל, ונקרא זה א-לי ואנוהו, שכל אחד הי' מראה באצבעו, דהיינו, הגם

(שנת פט.). הרי ביארנו כבר ענינה של קטרת, ולמה נכתבה אחר מעשה המשכן וכל כליו.

וַעֲלֵי פי האמור יש לבאר למה תלה הכתוב מעשה הקטרת בהדלקת ובהטבת הנרות, כי הרי הזכרנו שהמנורה הוא עדות שהשכינה שורה בישראל, והרי הקטרת בא לכבוד השכינה, ורק אחר שיש לנו עדות שהשכינה שורה במשכן על ידי הדלקת והטבת נרות המנורה, אז אפשר להקטיר קטרת לכבוד השכינה. ומקריבין את הקטרת בשעת הדלקת הנרות ובשעת הטבת הנרות, כשרואין שהנר מערבי לא נכבה, שהוא עדות לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל.

קרינו היום בפרשת זכור (דברים כה, יט) תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח, ויש לבאר מה כוונתו באמרו מתחת השמים, היה די באמרו תמחה את זכר עמלק לא תשכח.

וַיֵּשׁ לומר שהרי בפרשת בשלח לפני פרשת עמלק נאמר (יז, ז), ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את ה' לאמר היש ה' בקרבנו אם אין. ותיכף אח"כ נאמר, ויבא עמלק וילחם עם ישראל. ורש"י הק' (ד"ה ויצא עמלק) מבאר סמיכות הדברים, וז"ל: סמך פרשה זו למקרא זה לומר, תמיד אני ביניכם ומזומן לכל צרכיכם, ואתם אומרים היש ה' בקרבנו אם אין, חייכם שהכלב בא ונושך אתכם, ואתם צועקים לי ותדעו היכן אני. משל לאדם שהרכיב בנו על כתפו ויצא לדרך, היה אותו הבן רואה חפץ ואומר, אבא טול חפץ זה ותן לי, והוא נותן לו, וכן שנייה, וכן שלישית, פגעו באדם אחד, אמר לו אותו הבן, ראית את אבא, אמר לו אביו, אינך יודע היכן אני, השליכו מעליו ובא הכלב ונשכו, עכ"ל. הרי מבואר, שעמלק בא להלחם בישראל כי אמרו 'היש

השי"ת למחות את קליפת עמלק שכופר במציאת ה' מתחת השמים'. והדרך הוא על ידי המלכת קוב"ה בתחתונים, כמו שאנו אומרים (נמפלג מוסף) כתר יתנו לך ה' אלקינו מלאכים המוני מעלה עם עמך ישראל קבוצי מטה, שבני ישראל שהם בעולם התחתון, ממליכין קוב"ה יחד עם המלאכים המוני מעלה, כי השי"ת משגיח גם מתחת השמים, ורוצה בעבודתינו, ושורה שכינתו בתוכנו.

ועדות שהקב"ה שורה שכינתו בתוכנו הוא מה שנאמר ויקחו אליך, כדברי האור החיים הקדוש הנ"ל, שהנר המערבי הוא עדות שהקב"ה השרה שכינתו במעשה משה, ועל כן תיבת אלי"ך הוא ראשי תיבות כ'תר י'תנו ל'ך י"י א'לקינו, שעל ידי הנר המערבי נודע לכל באי העולם שהשי"ת שורה שכינתו בתוכנו, ורוצה בעבודתנו שנמליך אותו בעליונים ובתחתונים.

יעזור השי"ת, שבקרוב ממש נזכה לבנין בית המקדש עם כל הכלים, בביאת גואל צדק, במהרה בימינו, אמן.

שאינו מושג ולית מחשבא תפיסא ביה כלל, עכ"פ יש איזה השגה ברצונו יתברך על ידי התורה והמצות, אבל הזמן הרשע שכפר בכל זאת, אמר, וכל זה איננו שוה לי, שבחי' ז"ה המושג ע"פ התורה והמצות איננו שוה לי, רק במעותו וסכלותו שתיאר ההנהגה ע"פ הכוכבים ומזלות, עכלה"ק.

ותוכן דבריו הקדושים הוא, שהרשעים בכללות, והזן דהיינו עמלק בפרטות, כופרים בענין הזה שהקב"ה מתאוה למעשה ידיהם של ישראל, ולהתורה והמצות שלהם, ושיש להקב"ה רצון בבני ישראל, ומשגיח עליהם בפרטות, ושורה שכינתו בתוכם. ועל כן כשאמרו בני ישראל היש ה' בקרבנו עוררו עליהם קליפת עמלק דייקא, שאומרת שאין ה' בקרב ישראל, ואין הקב"ה שורה שכינתו בתחתונים.

ולכן נאמר תמחה את זכר עמלק 'מתחת השמים' דייקא, שהרי עמלק מאמין שיש א-ל בשמים, אבל כופר בהשגחתו מתחת השמים, וזהו תמחה את זכר עמלק 'מתחת השמים', שצוה

יו"ל ע"י בית המדרש צבי לצדיק בלאזוב

ע"ש כ"ק רבוה"ק זצוקללה"ה זי"ע • בנשיאת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

5202-12th Ave. Brooklyn, NY 11219